

Вогнева міць кордону

Нині на озброєння вартових кордону надходить більш потужна зброя. Особливо це стосується органів ДПСУ, у штат яких введено оперативно-бойові комендатури, оперативно-протитанкові та зенітно-артилерійські прикордонні застави. Отож проаналізуємо, чим наразі посилюється вогнева міць кордону.

Вони почали новий відлік

Сьогодні ми вшануємо пам'ять тих, хто першим став на захист нашого з вами права жити у новій державі – без брехні, корупції та свавілля. Кожен із них заплатив за власні переконання найвищу ціну – своє життя. Ім'я їм – Небесна сотня. Всі вони – Герої України. Посмертно.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

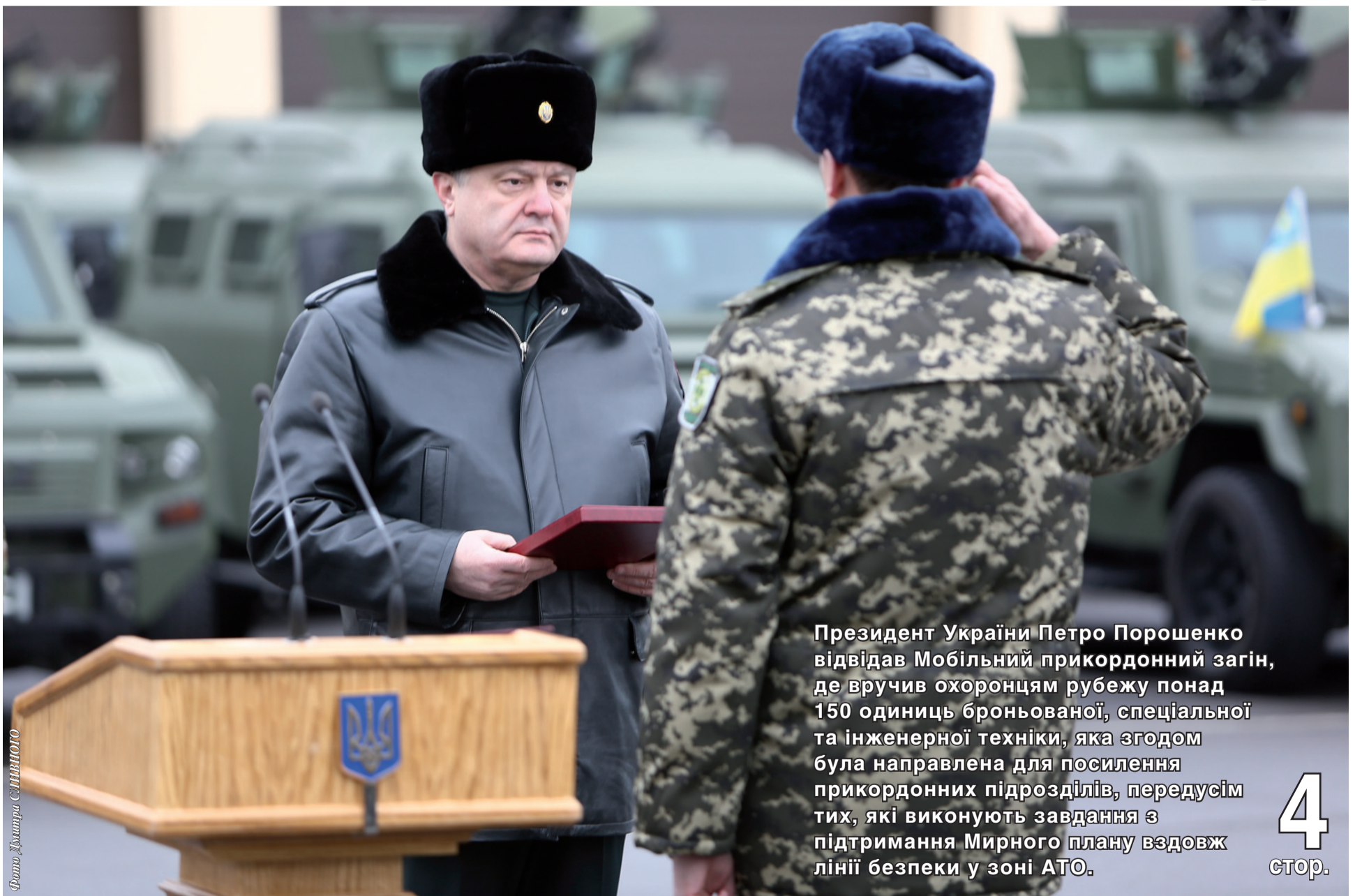
№ 7 (5453)

20 лютого 2015 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

8 РОКІВ

**Боронитимемо країну
до останньої гривні,
до останнього патрона,
до останньої краплі крові!**

Президент України Петро Порошенко відвідав Мобільний прикордонний загін, де вручив охоронцям рубежу понад 150 одиниць броньованої, спеціальної та інженерної техніки, яка згодом була направлена для посилення прикордонних підрозділів, передусім тих, які виконують завдання з підтримання Мирного плану вздовж лінії безпеки у зоні АТО.

4
стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло
1,16 млн. осіб > **315** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **239** осіб > з них **11** незаконних мігрантів

Вилучено **17** од. зброї > **51** од. боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **8,655** млн. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ Призов-2015

2015 року призови на строкову військову службу відбудуться у квітні – травні та у жовтні – листопаді, зазначається в Указі, підписаному Президентом Петром Порошенком. На строкову військову службу призвуть придатних за станом здоров'я до військової служби в мирний час чоловіків, яким до дня відправлення у військові частини виповнилося 20 років, та старших осіб, які не досягли 27-річного віку і не мають права на звільнення або відстрочку від призову. Уряду доручено визначити чисельність громадян, які підлягають призову на строкову військову службу, а також обсяги видатків для проведення чергових призовів 2015 року. Крім цього, Указ передбачає звільнення у квітні–травні 2015 року в запас із Збройних сил військовослужбовців, інших військових формувань України, які вислужили встановлені строки строкової військової служби.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

■ Згортаємо співпрацю з СНД

Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про вихід з Угоди про обмін інформацією у сфері боротьби зі злочинністю з країнами СНД, підписаної 22 травня 2009 року в Астані. У свою чергу Міністерству закордонних справ доручено направити Виконавчому комітету СНД відповідне повідомлення. Як відомо, Угода з СНД передбачала обмін між країнами СНД інформацією за запитом «відомостей, що містяться в оперативно-довідкових, розшукових, криміналістичних та інших обліках, архівах». Нагадаємо: в січні Україна вже призупинила подачу інформації на розшук у базу СНД.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

■ Скасували ПДВ для книг

Верховна Рада звільнила від оподаткування податком на додану вартість виготовлення й поширення книг українського виробництва. Так, від оподаткування звільнюються підготовка (літературне, наукове й технічне редагування, коригування, дизайн і верстка), виготовлення (друк на папері чи запис на електронному носіїві) та розповсюдження книжок. У тому числі електронного контенту вітчизняного виробництва, учнівських зошитів, підручників і навчальних посібників, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови вітчизняного виробництва на митній території України. Також ця пільга стосується операції з постачання (передплати) та доставки періодичних видань друкованих засобів масової інформації вітчизняного виробництва. Водночас скасування ПДВ не поширюється на продукцію еротичного характеру.

Світлана ДЕЙЧУК

НАЦІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ

Європейський вал
будується і буде збудований

Уряд України затвердить нову редакцію проекту облаштування державного кордону України «Європейський вал». Про це на засіданні Кабінету Міністрів повідомив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Сергій ПОЛЩУК

Глава Уряду підкреслив, що Міністерство оборони України, Державна прикордонна служба, Міністерство внутрішніх справ України виконують завдання, поставлені Кабінетом Міністрів щодо будівництва лінії безпеки.

— Це лінія, яка на даний момент межує з зоною антитерористичної операції і не дає можливості російським терористам і найманцям прорватися на територію, які контролюються і будуть контролюватися виключно українською владою, — підкреслив Арсеній Петрович.

Друга лінія безпеки, за словами Прем'єра, — це проект облаштування державного кордону України «Європейський вал».

— Хочу ще раз чітко повідомити всім проросійським силам: «Європейський вал» будується і буде побудований. Лінія безпеки будується, функціонує, і ми не дамо можливості терористам, найманцям, бандитам та іншим посібникам російського тероризму передавати зброю, пересікати державний

кордон, пересікати лінію безпеки і відправляти туди розвідувально-диверсійні групи», — наголосив Арсеній Яценюк.

Він нагадав, що Кабінет Міністрів торік виділив на проект облаштування державного кордону загалом 235 мільйонів гривень. За рахунок цих коштів було зведено лінію безпеки, а також побудовані інженерні споруди та протитанкові рови на державному кордоні між Україною і Росією.

Глава Уряду звернувся до Міністерства фінансів направили для реалізації проекту 70 мільйонів гривень, які залишилися від загальної суми на даний час. Також він повідомив, що після низки консультацій щодо зменшення вартості проекту і підвищення його ефективності Уряд затвердить нову редакцію проекту будівництва «Європейського валу». У результаті — проектно-кошторисну вартість облаштування державного кордону зменшено майже вдвічі.

Арсеній Яценюк також підкреслив, що наполягає на встановленні на кордоні засобів ураження.

— Кордон будується і буде побудований. І той, хто виступає проти кордону, проти безпеки українських громадян, — підтримує російських терористів і російську військову

агресію. Сказали — робимо і доробимо, — зазначив Прем'єр-міністр.

Взяв участь у засіданні Кабінету Міністрів України й Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Віктор Назаренко. Очільник прикордонного відомства доповів про стан виконання плану заходів щодо побудови охорони українсько-російського кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та АР Крим, і використання бюджетних коштів, виділених Службі на реалізацію цих завдань наприкінці 2014 року.

Віктор Назаренко зазначив, що, враховуючи наявні загрози, основну частину коштів — 163,9 мільйона гривень, було спрямовано, в першу чергу, на облаштування смуги безпеки вздовж лінії розмежування, в тому числі: для обладнання місць несення служби прикордонних нарядів, на придбання спеціальної та автомобільної техніки, на створення належних умов для розміщення підрозділів у польових умовах, на закупівлю засобів автоматизації здійснення прикордонного контролю та контрольних приладів.

Залишок коштів у сумі 71 млн. 100 тис. грн. планується використати найближчим часом.

Загалом комплексне облаштування державного кордону України реалізовуватиметься у три етапи. Першочергово цього року буде створено систему суцільних земляних споруд, здійснено облаштування місць несення служби та опорних пунктів, а протягом другого етапу 2016 року — буде скорочення ділянок відповідальності та розгортання нових прикордонних підрозділів і створення належної інфраструктури кордону на цих ділянках. У 2017 — 2018 роках розпочнеться реалізація третьої частини — обладнання кордону і прикордонних підрозділів сучасними засобами спостереження, сигналізації та ураження.

Враховуючи, що прикордонне відомство не має відповідної організаційної структури як для планування, так і для проектування подібних робіт, їх реалізацією буде займатися Державне підприємство, яке зможе забезпечити планування, проектування, поетапне облаштування, а в подальшому — і утримання кордону України.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк підтримав пропозиції Голови ДПСУ щодо продовження комплексу заходів з облаштування державного кордону та процедури пришвидшення реалізації коштів на це в подальшому.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Час служби —
до пільгової пенсії

На засіданні Уряду схвалено проект Закону України «Про внесення зміни до статті 8 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Василь ДРОЗДОВ

Його актуальність полягає в тому, що чинним законодавством передбачено: працівникам підприємств і організацій, які були мобілізовані відповідно до Закону України «Про оборону України», час проходження військової служби в особливий період зараховується до стажу роботи за спеціальністю та до вислуги років. Проте служба не зараховується до стажу роботи, який дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, як це передбачено щодо часу проходження строкової військової служби.

Таким чином, наприклад, шахтарю, якого було мобілізо-

вано та який бере участь в АТО, період військової служби не зараховується до періоду роботи у підземних умовах для призначення пільгової пенсії. Для вирішення цього питання Мінсоцполітики й розробило законопроект, який передбачає можливість зарахування часу проходження військової служби в особливий період до стажу роботи, який дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах.

Ця норма розповсюджуватиметься на осіб, які на момент призову на військову службу навчалися за фахом у професійно-технічному навчальному закладі, працювали за професією або займали посади, що передбачали право на пенсію на пільгових умовах.

ПАМ'ЯТЬ ЛЮДСЬКА

Вулиці імені героїв

У Могилеві-Подільському перейменують вулиці на честь загиблих героїв-прикордонників та їх бойових побратимів — бійців Вінницької територіальної оборони та батальйону «Айдар».

Людмила КАТЕРИНИЧ

Саме так у місті над Дністром вшанують пам'ять загиблих героїв у неоголошеній війні на сході України. Серед них — троє моголівчан-прикордонників: старший прапорщик Володимир Блажко, старший солдат Павло Дмитренко та старший сержант Олег Глушак. Воїни загинули, виконуючи обов'язок з охорони державного кордону на пункті пропуску «Довжанський» та під Зеленопіллям.

Чие ім'я носитиме та чи інша вулиця, влада визначала за місцем проживання сім'ї чи місцем народження героїв. Мешканці прикордонного міста схвально відгукнулися на пропозицію

місцевого керівництва взяти участь у її громадському обговоренні, після чого вулицю Спортивну буде названо на честь Володимира Блажко, провулок Стависький — провулком Олега Глушак, а майдан Олександра Невського — вулицею Павла Дмитренка. Коментуючи цей факт, містяни зазначають: «Дай Бог, аби більше не було в цьому потреби».

Увічнення у рідному місті удостоєні також доброволець Вінницького батальйону територіальної оборони Андрій Бровінський, бійці батальйону «Айдар» Сергій Коврига, Ігор Римар і Андрій Крилов, котрі загинули в АТО. На честь героїв перейменують вулиці 8 Березня, Дмитра Карбишева та провулок Параскеївський.

НАГОРОДЖЕННЯ

У їхніх планах – тільки жити

Сім воїнів-прикордонників, які перебувають на лікуванні в Центральному клінічному госпіталі Державної прикордонної служби України, отримали на днях відзнаку Міжнародної академії рейтингових технологій та соціології «Золота Фортуна» медаль «Незалежність України».

Андрій КУЧЕРОВ

Підтримати прикордонників і вручити нагороди за дорученням керівництва прикордонного відомства до медичного закладу прибув начальник управління роботи з персоналом Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор Валерій Калужний. Спілкуючись з пораненими переконується, що рідну землю дійсно боронить вся Україна. Чоп, Мукачеве, Донецьк, Луганськ,

Могилів-Подільський, Одеса... Саме з цих міст поранені прикордонники. У кожного з них своя історія поранення, але всіх об'єднує одне: кожен самовіддано захищав Україну, не шкодуючи власного здоров'я.

Рядові Рустам Русол і Віктор Сличко, старший солдат Олексій Кутник, молодший сержант Юрій Гладченко, сержант Олексій Годунов, старший прапорщик Віталій Омельченко та капітан Вадим Свідзінський впевнені, що обов'язково одужають і мріють побачити побратимів, з якими мають постійний телефонний зв'язок. Ну а рідні

просто приїжджають у гості та підтримують наших героїв.

Загальний настрій наших поранених та їхні плани на майбутнє можна передати словами сержанта Олексія Годунова, росіянина, який мешкає в Одесі: «У наших планах – тільки жити!».

ГАРЯЧІ БУДНІ

ДНРівські «герої»

Розвідувально-пошукова група прикордонників затримала на Донеччині трьох бойовиків «ДНР». Озброєних сепаратистів, які їхали автомобілем «ВАЗ», зупинили поблизу села Березове на території, підконтрольній силам АТО. Всі вони виявилися громадянами України, однак із військовими квитками «ДНР». Один з них навіть зміг похвалитися особливою відзнакою – сепаратистською медаллю «За участие в героической обороне Славянска» (?!). У салоні машини прикордонники виявили автомат Калашникова, підствольний гранатомет та набой до стрілецької зброї. Затриманих передано співробітникам СБУ.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

НА ЧЕШЬ ГЕРОЯ

Він був сином України

У Навчальному центрі Державної прикордонної служби України відбулось урочисте відкриття погруддя генерал-майора Ігоря Момота, що стало логічним продовженням вшанування пам'яті героя – колишнього керівника цього закладу.

Катерина СОРОКОПУД

Його життя стало яскравим свідченням вірності військовому обов'язку захисника Вітчизни. З перших днів загострення ситуації на Сході України під керівництвом полковника Ігоря Момота було сформовано мотоманеврену групу, яка брала активну участь в орга-

нізації охорони та захисту східних рубежів України. За успішне виконання поставлених перед нею завдань Указом Президента України офіцера було нагороджено орденом Богдана Хмельницького II ступеня.

11 липня 2014 року на Луганщині, поблизу села Зеленопілля, під час обстрілу бойовиками з установки «Град» позицій українських прикордонників відважний

командир загинув. Наступного дня полковнику Момоту Ігорю Федоровичу посмертно було присвоєно військове звання генерал-майор. А вже 7 жовтня 2014 року Указом Президента України Навчальному центру підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України присвоєно ім'я генерал-майора Ігоря Момота.

Символічно, що відкриття бюста відбулося саме напередодні дня виводу радянських військ з Афганістану, адже офіцеру Ігорю Момоту довелося брати участь у тій чужій українцям війні. Там старший лейтенант Ігор Момот за успішно проведені бойові операції був нагороджений орденом Червоної Зірки й медаллю «За бойові заслуги».

З нагоди відкриття скульптурного бюста героя перший заступник Голови Державної прикордонної служби України генерал-майор Василь Серватюк звернувся до всіх присутніх зі словами гіркої скорботи від тяжкої втрати сміливого й мужнього офіцера, справжнього патріота, бойового товариша, свого друга, здібного наставника та вчителя, захисника державних кордонів України.

– Частинку його душі, – сказав генерал, – понесли із собою

на кордони нашої країни військовослужбовці, які навчалися у Навчальному центрі, очолюваному Момотом Ігорем Федоровичем. Таких було більше 10 тисяч. Відкриваючи погруддя Ігоря Федоровича, – наголосив генерал Василь Серватюк, – ми увічнюємо пам'ять про героя серед усіх теперішніх і майбутніх поколінь прикордонників.

Під звуки маршу і військового салюту керівники Навчального центру ДПСУ та області, дружина героя – Надія Валентинівна – перерізали червону стрічку перед погруддям.

У заході взяли участь очільник обласної ради Валентина Коваленко, голова Черкаської облдержадміністрації Юрій Ткаченко, ветерани обласної громадської організації прикордонників, військовослужбовці навчального центру, представники спілки ветеранів Афганістану, духовенства, близькі та знайомі генерала, бойові побратими, з якими Ігор Федорович боронив кордони держави на її Сході.

Після цього погруддя генерал-майора Ігоря Момота, виготовлене харківським скульптором Володимиром Райченком, освятив митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан.

ПРОФЕСІЙНИЙ ВИШКІЛ

Екіпажі БТРів відточували влучність

У Донецькому прикордонному загоні відбулися стрільби персоналу мобільної застави на БТРах.

Олег БОЙКО, фото автора

У той час як кулеметники вчилися вражати цілі з штатних крупнокаліберного кулемета Владімірова танкового та кулемета Калашникова танкового, решта особового складу відпрацьовувала відбиття атаки диверсантів, озброєних гранатометами. Диверсантом був манекен, якого бійці називають «Семен». Судячи з того, скільки куль потрапили в нього, особовий

склад застави знає, як захистити свої БТРИ.

Варто відзначити, що керівником занять був досвідчений офіцер – майор Юрій Хайнас. Йому уже доводилося відбивати напади бойовиків. Торік близько двохсот озброєних сепаратистів і російських козачків намагалися розбити його групу. Натомість нападників самих знищили. Юрій Хайнас каже, що результатами стрільб задоволений. Хоча більшість його підлеглих мають бойовий досвід, однак відточувати майстерність потрібно завжди.

Не сховалися від пильного ока

П'ятьох громадян Вірменії, які під покровом ночі намагалися пробратися до Польщі, затримали прикордонники Мостиського загону неподалік села Шегині. Про підозрілих людей правоохоронцям розповіли місцеві жителі. Селяни повідомили, що незнайомці прийшли маршрутним автобусом та розпитували, як дістатися кордону. Затримані виявилися родиною з Кавказу: чоловік, дружина та троє їхніх дітей, наймолодшому з яких виповнилося 8 років.

Іван ГАЛКІН

Бурштин з ароматом кави

Цікаву знахідку виявили у потягу «Львів – Москва» прикордонники Сумського загону та їхні колеги – митники. Під час перевірки у пункті контролю «Хутір-Михайлівський» спільний наряд звернув увагу на клумаки, дбайливо розподілені по трьох пасажирських купе. Багаж належав провіднику потяга – 43-річному громадянину України. Залізничник заповняв, що везе до Росії дефіцитну там «підсанкційну» каву. Якійсь 72 упаковки. Однак з'ясувалося, що не лише кави бракує нашим агресивним сусідам. У тридцяти пакунках містився зовсім не ароматний напій, а понад 20 кілограмів необробленого бурштину.

Роман ТКАЧ

Пакунки з мільйонами

У пункті контролю «Каланчак», що на адмінмежі з Кримом, прикордонники спільно з митниками виявили в українця понад 4 мільйони гривень та 50 тисяч доларів США. Чотири пакунки з грошима спільна оглядова група знайшла у холодильнику вантажівки «Рено» під продуктами харчування. На порушника складено протоколи про правопорушення, а гроші встановленим порядком вилучено.

Людмила ТКАЧЕНКО

Боронитимемо країну до останньої гривні, до останнього патрона, до останньої краплі крові!

Президент України Петро Порошенко відвідав Мобільний прикордонний загін, де вручив охоронцям рубежу понад 150 одиниць броньованої, спеціальної та інженерної техніки, яка згодом була направлена для посилення підрозділів, передусім тих, які виконують завдання з підтримання Мирного плану вздовж лінії безпеки у зоні АТО.

Андрій ГЕРАСИМКІВ,
фото Дмитра СЛИВНОГО

Насамперед слід зазначити, що урочистості проходили напередодні 15 лютого — дати, коли згідно з домовленостями, досягнутими у Мінську між президентами України, Франції, Росії та канцлером Німеччини, на Донбасі повинно було розпочатися перемир'я. Відтак саме виконання Мирного плану стало основним лейтмотивом виступу Глави Держави перед «зеленими кашкетами».

— Залишилися менше доби до того часу, як Росія та її бойовики-найманці перед лідерами провідних країн світу заприсяглися припинити вогонь. Та замість звуків метроному ми чуємо гуркіт канонади. Не добившись свого під час дипломатичних баталій у Мінську, де агресор вимушений був визнати суверенітет і територіальну цілісність України та погодитися на політичне врегулювання ситуації

на Донбасі, бойовики з потрійною осканеністю атакують наші позиції на Дебальцівському плацдармі та поблизу Маріуполя. Однак наші воїни міцно тримають оборону по всій лінії зіткнення. Наші партнери й друзі, спираючись на власні розвіддані, підтверджують не лише наявність російських танків, систем залпового вогню та бронетехніки під Дебальцевим та в інших точках, але й констатують концентрацію на українсько-російському кордоні нових партій військової техніки, готової до вторгнення на нашу рідну землю через що неконтрольовані нами ділянки рубежу. Проте ми все ще розраховуємо на перемогу здорового глузду над хворобливими імперськими амбіціями. І очікуємо, що той, хто свого часу дав відмашку на початок бойових дій у Донбасі, скомандує припинити вогонь, — підкреслив Петро Порошенко.

Водночас Президент дав чітко зрозуміти, що ми маємо справу з цинічним і підступним ворогом, від якого можна очікувати будь-

чого. Отож керівництво держави готове і до плану «Б».

— Я впевнений в тому, що ми сьогодні знаходимося перед дуже важливим роздоріжжям. Або ворог припиняє вогонь і починається політичне врегулювання ситуації на Донбасі, або — нав'язує ескалацію конфлікту і нам, і Європі, і всьому Світу. Ключовою домовленістю Мирного плану є беззаперечне і всеохоплююче припинення вогню. Гарантом припинення вогню має бути відведення важкої техніки, артилерії, танків від лінії, яка зафіксована у Мінському протоколі. Але нам також потрібно чітко увяляти наші дії у випадку зриву ворогом перемир'я. Ще до Мінська на засіданні Уряду я попередив, що нам треба буде, у випадку якщо миру не буде, приймати дуже важке, але необхідне рішення про запровадження воєнного стану. І у цьому випадку воєнний стан буде введений не лише у Донецьку та Луганську, а й по всій країні. Більше того, вивчивши уважно законодавство про воєнний стан, за найгіршого розвитку ситуації, я негайно внесу до Верховної Ради і зміни до законодавства, які дозволять нам міцніше й ефективніше мобілізуватися і захищати нашу землю... Ми

боронитимемо країну до останньої гривні, до останнього патрона, до останньої краплі крові! Це наша Вітчизняна війна, це війна за нашу Батьківщину, війна за право існування українців як окремого європейського народу. І ми відстоїмо це право та переможемо! Ми чужого не чіпаємо, але й своє не віддамо, — наголосив Верховний Головнокомандувач.

Крім того, Глава Держави запевнив присутніх, що на дипломатичній арені наша країна робить усе можливе, аби заручитися підтримкою західних партнерів. І така активність, безумовно, приносить свої позитивні плоди. Зокрема, країни «Великої сімки» вже заявили про готовність до рішучих дій у випадку недотримання Росією взятих на себе зобов'язань.

виконання завдань з охорони і оборони державного рубежу.

— Ми будемо системно облаштовувати державний кордон і розвивати прикордонне відомство, щоб воно було здатне забезпечити ефективну протидію сучасним загрозам, — підкреслив Глава Держави і водночас озвучив основне нинішнє завдання прикордонників. — Жоден найманець, терорист, зброя, боєприпаси, засоби терору не повинні потрапити до держави, бо за вашою спиною — вся Україна.

Завершилися урочистості з нагоди вручення органам Держприкордонслужби нової техніки ще кількома приємними моментами. Верховний Головнокомандувач вручив державні нагороди 11 прикордонникам, які брали участь в АТО. Серед них: генерал-майор Валерій Суботін, полковники Сергій Бідило та Олег Бурда, підполковник Олег Гудзь, капітан II рангу Олександр Власюк, майор медичної служби Віктор Житкевич, капітан Андрій Яшук, старший прапорщик Олександр Сокольський, старшина Віктор Бутчак, а також солдати Олександр Хрипко й Василь Капінус.

Згодом Петро Порошенко оглянув нові зразки техніки, яка вже направилася в зону АТО та інші ділянки державного кордону, ознайомився з їх можливостями та основними тактико-технічними характеристиками. Всього парк прикордонних підрозділів поповнився більш ніж 150 транспортними засобами, серед яких 20 броньованих автомобілів «Кугуар», понад 30 одиниць вантажної та спеціальної техніки для проведення інженерних робіт, реанімаційні автомобілі для евакуації поранених, броньовані патрульні авто, а також понад 30 комплектів тепловізійних пристроїв.

Під час ознайомлення з технікою прикордонники також інформували Главу Держави про сучасний стан оновлення технічного парку відомства та запевнили в надійності й необхідності використання новинок вітчизняного військово-промислового комплексу у зоні проведення антитерористичної операції. Зокрема, було зазначено, що сучасні броньовані автомобілі «Кугуар» виробництва Кременчуцького автомобільного заводу, які почали надходити на озброєння у жовтні минулого року, вже вберегли життя 14 наших бійців. Тож вручена Президентом України новітня техніка дозволить «зеленим кашкетам» ще надійніше боронити рубежі нашої Вітчизни.

Вогнева міць кордону

Нині питання якісного озброєння військових формувань, зокрема й прикордонних підрозділів, перебувають під постійним контролем керівництва держави та силових структур. Змінюються і підходи до охорони держрубежу. На озброєння вартових кордону надходить більш потужна зброя. Особливо це стосується органів ДПСУ, у штат яких введено оперативно-бойові комендатури, оперативно-протитанкові та зенітно-артилерійські прикордонні застави. Отож проаналізуємо, чим наразі посилюється вогнева міць кордону.

12,7-мм кулемети ДШК

Всі оперативно-бойові прикордонні комендатури, які перебувають у зоні АТО, забезпечені даними кулеметами.

Ця зброя призначалася насамперед для ведення вогню по цілях на землі та в повітрі й успішно застосовувалася при обороні нерухомих і рухомих об'єктів.

Кулемет споряджається крупнокаліберними патронами 12,7x108 зразка М30/38, які подаються в стрічку. Завдяки великому калібру і темпу стрільби ця зброя є просто незамінною при вогневій підтримці дій підрозділу.

Зараз у підрозділах Луганського, Донецького прикордонних загонів, мобільного прикордонного загону та в ОБПК Північного регіонального управління («Луцьк-1», «Луцьк-2», «Житомир-1») та ОБПК Південного регіонального управління («Котовськ-1», «Одеса-1», «Білгород-Дністровський-2») 12,7-мм кулемети ДШК встановлено на всі штатні броньовані автомобілі «КрАЗ Кутуар».

СПГ-9М

Станкові протитанкові гранатомети знаходяться на озброєнні усіх оперативно-бойових прикордонних комендатур. Дана зброя призначена для ураження танків, самохідно-артилерійських установок та інших броньованих цілей, а також для знищення живої сили і вогневих засобів противника, що перебувають в укриттях і спорудах.

Гранатомет є гладкоствольною, безвідкатною, динамо-реактивною зброєю. При пострілі із гранатомета газу, що утворюється від згоряння порохового заряду, викидають гранату з каналу ствола, а частина порохових газів відводиться назад через сопло. При цьому утворюється реактивна сила, яка і врівноважує силу віддачі. Найбільш ефективний вогонь — при стрільбі по цілях, що знаходяться в межах дальності прямого пострілу — 800 метрів. Прицільна дальність стрільби прямою наводкою — 1300 м. Бойова скорострільність — до 6 пострілів на хвилину. СПГ-9 М здатен пробити броню товщиною 300-400 міліметрів.

ПТРК «Фагот»

У зоні проведення антитерористичної операції у прикордонних підрозділах Луганського та Донецького прикордонних загонів знаходиться кілька десятків одиниць цієї зброї.

Переносний протитанковий комплекс «Фагот» з напівавтоматичною системою управління призначений для ураження візуально видимих нерухомих і рухомих танків та інших броньованих цілей на дальностях від 70 до 2000 метрів. Комплекс дозволяє також вести ефективний вогонь по легких польових спорудах і вогневих точках противника.

При пострілі з контейнера на ракеті розкриваються стабілізатори, запускається твердопаливний двигун, який розганяє її до швидкості 180м/с. На хвостовій ракеті починає горіти трасер, який слугує орієнтиром її знаходження. Оператор при цьому повинен наводити приціл на ціль, а розумна електроніка подаватиме через провід команди ракеті. Броньобійність «Фагота» становить до 400 міліметрів.

ЗУ-23-2

Всі оперативно зенітно-артилерійські прикордонні застави укомплектовано цією зброєю до штатних потреб. Дані зенітні установки призначені для знищення повітряних цілей, що рухаються зі швидкістю до 320 м/с на висоті до 1500 м і дальності до 2500 метрів.

За допомогою ЗУ-23-2 можна також знищувати живу силу противника, що знаходиться поза укриттям або в легких укриттях польового типу. Крім того, дана зброя може вражати інші наземні цілі, наприклад, легкоброньовані бойові машини і вогневі точки на дальності до 2000 метрів.

Установка ЗУ-23-2 має багатий бойовий досвід участі не лише в повітряних, але, перш за все, в наземних боях локальних воєн, оскільки її вогонь винятково ефективний у порівнянні з будь-яким іншим типом озброєння мотострільців. Розгорнута в бойове положення, зенітна установка може миттєво й переконливо пригнічувати вогневі точки супротивника на дальності прямого пострілу.

ПЗРК «Ігла»

Усі зенітно-артилерійські прикордонні застави укомплектовані ними відповідно до штатних потреб.

ПЗРК «Ігла» призначений для ураження повітряних цілей, що рухаються, зокрема, на малій висоті, різного типу курсів в умовах природних (фонових) і штучних теплових перешкод.

Комплекс має широкі можливості в боротьбі як з традиційними повітряними цілями (літаки і вертольоти), так і з новими — крилатими ракетами.

Ракета може бути запущена зенітником із плеча з будь-якої невідготовленої відкритої площадки, окопу, кузова автомобіля і навіть з воронки. Зона ураження «Ігли» — 1000 — 5200 м, при висоті цілі до 2500 метрів.

Тепловізори, прилади нічного бачення

Підрозділами охорони державного кордону вже отримано понад 40 переносних тепловізорів, 15 приладів нічного бачення та 714 біноклів. На днях прикордонне відомство отримало 70 одиниць тепловізійних приладів по лінії міжнародної технічної допомоги, яке буде направлено у зону АТО.

Необхідність «озброєння» цими технічними засобами наших підрозділів завжди було актуальною темою. Тепловізори та прилади нічного бачення за своєю ефективністю можна порівняти з найсучаснішою зброєю. Ця техніка, розроблена та виготовлена за передовими технологіями, допомагає не тільки «побачити» у нічний час противника, але й оперативно зреагувати на небезпеку, зберегти життя собі та своєму підрозділу, а також затримати диверсантів або контрабандистів.

Андрій КУЧЕРОВ

НАРОДНА ПІДТРИМКА

Крилаті нишпорки

У такий непростий для країни час усе ж знаходиться місце взаємодопомози та турботі. Нація стає сильнішою та згуртованішою. І поки одні патріоти протистоять агресору на Сході, інші виконують не менш важливу справу — по всіх куточках країни вони роблять все можливе для допомоги нашим воякам.

Оксана ПОЧТОВА

Один із них — одеський волонтер В'ячеслав Петров. Він та його однодумці вже не вперше підтримують прикордонників Одеського загону і встигли стати для них справжніми друзями. Спочатку В'ячеслав закупив тактичні приціли для автоматичної зброї та каремати. Потім, дізнавшись, що незабаром його нові товариші виїдуть в зону АТО, знову вирішив допомогти. Не за чутками знаючи про проблеми охоронців кордону, В'ячеслав прагнув будь-що дістати їм безпілотники, які вкрай потрібні на передовій. Знав, як діятиме, адже мав друзів у Дніпропетровську, котрі свого часу захоплювалися авіамоделюванням. Тож звер-

нувся до них з ідеєю, запевнивши, що всі фінансові питання бере на себе. виявилось, що друзі багато років постійно розвивали та вдосконалювали свою майстерність. Порозумілися миттєво і згодом разом з вартовими кордону уже обговорювали деталі проекту та визначали бажані характеристики майбутніх «дронів». Робота, як то кажуть, закипіла — і за два тижні обидві моделі були готові.

Проте це була лише половина справи, оскільки для управління такою технікою потрібні певні, дещо специфічні навички. Але волонтери й це передбачили: протягом місяця очолюючи навчання прикордонників користуватися «небесними очима». Справу не полишали доти, доки не пересвідчилися, що воїни стали професійними користувачами БЛА.

Як розповідає прапорщик Валерій Трембовецький, цей літальний розвідник може перебувати в повітрі годину і весь цей час вести онлайн-трансляцію на екран спеціально обладнаного комп'ютера. Дальність його польоту складає 30 кілометрів, що, безумовно,

є великою допомогою розвідці. Прикордонники можуть здійснювати якісне спостереження на ввіреній ділянці із мінімальним застосуванням людського та технічного ресурсів.

Сержант Олексій Татаринський повністю згоден із колегою. «Маючи за плечима досвід служби в зоні АТО, можу запевнити, що використання там безпілотних літальних апаратів уже врятувало не одне життя. Мені дуже приємно, що мої побратими-прикордонники нарешті мають свої «крила розвідки», які в умовах бойових дій є незамінними помічниками, а в мирний час значно полегшують охорону державного кордону. Велика подяка хлопцям з Дніпропетровська, які в тяжкий час роблять для нас усе можливе», — підкреслює він.

До речі, днями один із двох БЛА одесити передали своїм колегам з Котовського прикордонного загону, яких волонтери також навчили ним керувати.

Зауважимо, що у даній публікації не вказано імена ентузіастів із Дніпропетровська. Це зроблено на їхню особисте прохання, адже хлопці вже неодноразово отримували погрози на свою адресу за те, що допомагають українським військовим і прикордонникам. ■

Услід за бідною

Життя Володимира Ганчева розколоте навпіл. «До війни» він встиг лише закінчити технікум, відслужити строкову службу, повернутися до рідного приазовського містечка Приморськ, знайти роботу та почав потроху будувати свою чоловічу долю. Навіть створити родину не встиг. Та й куди, власне, спішити коли тобі лише двадцять шість.

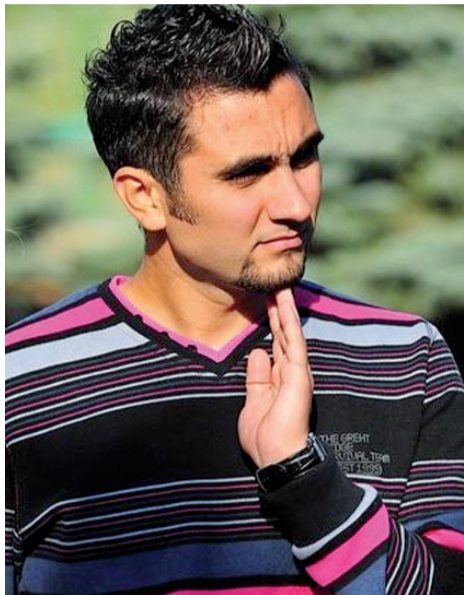
Костянтин КРИМСЬКИЙ

Інший відлік часу пішов із 30 березня минулого року, коли Володя отримав повістку про мобілізацію. Уже наступного дня він був призваний до прикордонної служби і зрештою потрапив до Донецького загону, де отримав призначення до підрозділу у селищі Седове. Основне завдання — нести службу на пункті технічного спостереження «Обрив» — найпершому від кордону з Росією. У службу втягнувся швидко. Адже солдатська лямка — знайома, стосунки у колективі — цілком нормальні, обстановка навколо — напружена.

Проте усе змінилося буквально за мить. Уночі 5 липня на розташування посту здійснено напад. І вільна зміна, де був і Володимир, на чолі з офіцером виїхала на допомогу товаришам.

Утім, зарадити було важко. Противник підійшов з боку Росії (більше немає звідки) на катаерах, здійснив висадку й почав обстріл будівлі ПТС з різних напрямків із використанням мінометів, гранатометів та стрілецької зброї. Усе це відбувалося у повній темряві. Тож оборона будувалася практично наосліп.

Раптово у приміщення, де займав позицію солдат Ганчев, потрапила ворожа міна (а може й граната). Один військовослужбовець загинув на місці. Володимир же відчув пронизливий біль і знепритомнів. До тям прийшов уже під завалами, які розбрили мешканці сусіднього села. Вони його, власне, й витягнули.

Карета швидкої допомоги, не ризикуючи потрапити під обстріл, чекала за декілька кілометрів. Тож добровільним рятувальникам довелося відвезти поранених туди, де для лікарів було безпечно їх прийняти.

Володимир подумав і вирішив, що було б доречно продовжити навчання за фахом, здобути у технікумі та обрав спеціальність «Механізація сільськогосподарських машин» у Таврійському державному агротехнічному університеті. Голова свого слова дотримав, управління професійної підготовки Адміністрації служби отримало відповідне доручення і на совість його виконало. Звернення до Міносвіти та згодом до Мінагрополітики були наполегливо супроводжені та обернулися зарахуванням героя на третій курс обраного вишу.

Уже в Новоазовській районній лікарні, куди зрештою доправили постраждалих, з'ясувалося: ситуація дуже важка. Серйозних ушкоджень зазнали обидві ноги, грудна клітка та ліве плече бійця. І якщо із рештою ушкоджень ще можна було упоратися, то щоб врятувати молоде життя, ліву ногу довелося вище коліна ампутувати.

За три дні Володю з іще одним пораненим у тому бою було евакуйовано до Центрального клінічного госпіталю Держприкордонслужби в Києві. Тут його оточили увагою й персоналом, і волонтери, які намагалися максимально зарадити чоловіку, який безповоротно втратив величезний шмат здоров'я, захищаючи Україну. Після курсу реабілітаційного лікування пацієнта перевели до протезного підприємства, де йому було підібрано заміник живої ноги.

За свій єдиний бій солдат Володимир Ганчев був удостоєний високої державної нагороди — орден «За мужність» III ступеня. Нагороджувати героїв до госпіталю прийшов тодішній керівник відомства Микола Литвин. Генерал армії подякував солдату за ратну службу й повідомив про те, що він, з-поміж інших ветеранських пільг, зокрема, матиме право на безкоштовне здобуття вищої освіти. І якщо таке бажання виникне, Служба неодмінно допоможе.

Володимир подумав і вирішив, що було б доречно продовжити навчання за фахом, здобути у технікумі та обрав спеціальність «Механізація сільськогосподарських машин» у Таврійському державному агротехнічному університеті. Голова свого слова дотримав, управління професійної підготовки Адміністрації служби отримало відповідне доручення і на совість його виконало. Звернення до Міносвіти та згодом до Мінагрополітики були наполегливо супроводжені та обернулися зарахуванням героя на третій курс обраного вишу.

Та все ж не всі питання Володимира вирішувалися так конструктивно. Попри те, що Держприкордонслужба надала усі необхідні документи, медико-санітарна експертна комісія визначила, що втрата ноги «тягне» лише на третю групу інвалідності, яка майже не передбачає пільг. Тоді за покаліченого героя вступилися вітчизняні мас-медіа.

Після валу матеріалів і телесюжетів медичні бюрократи своє рішення таки змінили. Група інвалідності була підвищена до другої. Виплачено належну грошову компенсацію.

Зрештою, Володимир отримав документи учасника бойових дій та інваліда війни. Він знову повернувся до країв, де його предки-болгари живуть уже декілька століть поспіль. Знову влаштувався на стару роботу. Але перевіряти показники електролічильників, як це було «до війни», вже звісно не може. Тому працює за комп'ютером. Для колег це не проблема. Вони усе розуміють. Пенсія солдата-інваліда досить скромна — лише 1800 гривень на місяць. Однак Ганчев не скаржиться, разом із зарплатнею на життя більш-менш вистачає. Вчиться ходити на протезі. Але поки що без допомоги милиць обійтися не може. Йому доведеться ще багато чому навчитися жити по-новому. І в цьому його щиро підтримує кохана дівчина Нонна.

Із належного хотілося б отримати ще квартиру. Міська влада Приморська обіцяла, навіть гроші на це було виділено. Але із якоюсь таємничих причин цього так і не сталося. Нині чоловіку доводиться щоразу спускатися з третього поверху, спираючись на поки що незвичний протез. Хоча такого роду інвалідам зазвичай рекомендовано лише перший поверх. Та все ж сподіваємося, що чиновникам стане совість віддати належне тому, хто втратив найдорожче й без нової хвилі гучних заголовків у ЗМІ.

Друге народження Героя

На початку червня минулого року посеред ночі Луганський прикордонний загін атакували сотні терористів. Вони вели масований обстріл позицій «зелених кашкетів» із мінометів, гранатометів і крупнокаліберних кулеметів. Бій був довгим і жорстоким. Молодший сержант Юрій Гладченко тоді отримав важке поранення, яке, за всіма ознаками, було несумісне з життям.

Світлана ДЕЙЧУК

Після закінчення школи життя Юрія починалося так, як він і мріяв: вступив до Луганського коледжу технології та дизайну, захопився графікою, яку гарно освоїв. Згодом успішно склав іспити в університет на заочне відділення. Навчаючись, хлопець бажав працювати за спеціальністю, проте роботи не було. Збігав час і аби його не втрачати, юнак вступив на контрактну службу до Держприкордонслужби. Навчання в Оршанецькому навчальному центрі промайнуло швидко. Юрію тут подобалося — все чітко, по-військовому — польові виходи, теоретичні заняття, фізична підготовка, залізна дисципліна. Не забував юнак і про своє творче «я». Світ прикордонників він сприймав як художник через власне бачення. На картині, яку він написав протягом навчання в центрі, зображено троє статних захисників. Всі вони одягнені у військові обладунки, у кожного в руках зброя. Свій дозор несуть десь на пагорбах, пильно вдивляючись у навколишню місцевість. Вони представляють одну спільну силу захисників Вітчизни. Картину Юрій подарував своїй військовій альма-матер.

По закінченні навчання молодшого сержанта Юрія Гладченка направили до Луганського прикордонного загону. Служити довелося у відділенні боротьби з наркотрафіком. Для творчості, звичайно, часу не вистачало, тож і олівця взяти в руки було ніколи.

А на кордоні ставало все тривожніше. У Луганську сепаратисти стали захоплювати владу. На їхній бік перейшла значна частина місцевих силовиків і лише «зелені кашкети» хоробро боронили державний кордон. Почалися бойові зіткнення, захоплення приміщень, штурми блокпостів...

Те, що сталося тієї червневої ночі, розділило життя Юрія на «до» і «після». Тоді бійців підняли за сигналом «Штурм». Юрій перебував у кулеметному розрахунку і спершу подумав, що це навчальна тривога. Проте побачивши червону ракету, зрозумів: зараз буде бій. Бойовики розпочали масований обстріл розташування прикордонників. Юрій був серед тих, кому довелося відбивати вогневу атаку терористів, які ховалися в яру та вентиляційних блоках дев'ятиповерхівки. Вночі, під шквальним обстрілом бойовиків, бійці відразу не могли зрозуміти точно, звідки по них стріляють. Командир наказав шукати снайпера.

— Я дістав дзеркало, поставив його так, щоб визначити звідкіля летять постріли, — згадує Юрій. — Снайпер побачив блики й вистрелив по дзеркалу. Однією з позицій, звідки нас обстрілювали, була теплиця. Ми відкрили вогонь і стріляли без упину. З нашої застави не вмовкав кулемет. Заряджаючий аж позбивав пальці об ленту. Ворожі постріли уже неслися з траси до нас й усе ближче до місця, де я перебував. Тоді я перепозв у інше укриття, де неподалік стояла бочка з водою. Раптом відчув дикий гул — у бочку вцілів снаряд. Все навкруги побіліло... Був розірваний кишківник... Я зрозумів, що все вкрай погано. За більш як годину прийшла «швидка» і мені вкололи знеболювальне, проте воно не допомагало. Отож лежав і молився... «Я молодий, попереду довге життя, лише нещодавно познайомився з Дашею. Ой, як іще рано помирати...».

Коли його занесли в «швидку», Юрій уже втратив свідомість. Внаслідок ураження черевної порожнини та спини боєць отримав проникаючі поранення внутрішніх органів, множинні переломи кісток таза, хребців і ребер. Стан його був надтяжким, що фактично не залишало воєвків шансів і за медичною класифікацією було не-

сумісне з життям. У вкрай тяжкому стані його спочатку доправили до Луганської лікарні, де два тижні боролися за життя бійця, а згодом перевезли у реанімаційне відділення Центрального клінічного госпіталю ДПСУ. Аби врятувати мужнього захисника, лікарі-прикордонники робили усе можливе.

Боротьба за його життя була безперервною — не встигав Юрій прийти до тям після однієї операції, як його вже готували до наступної. Скільки їх було, він і не пам'ятає. Оперував його професор Національного інституту хірургії та трансплантології ім. О.О. Шалімова Броніслав Полінкевич — спеціаліст світового рівня.

Згодом на допомогу герою прийшли народні депутати Ярослав Москаленко, Ігор Єремеев, Степан Івахів і Марія Матіос, які оплатили подальше лікування та реабілітацію молодшого сержанта в Ізраїлі.

Коли Юрія привезли в клініку, у тамтешнього медперсоналу був шок. Медсестра з хірургічного відділення схвилювано говорила: «Наша країна воює 70 років, ми бачили багато тяжкопоранених, але такого — ніколи...».

Більше двох місяців Гладченко проходив лікування за кордоном. За цей час він переніс кілька операцій, в тому числі й із пересадки шкіри, а також пройшов часткову реабілітацію. Тепер на нього чекає тривале відновлення та ще пластичні операції. Скільки триватиме цей процес, передбачити важко. Проте професійність лікарів, молодий організм і сила волі прикордонника дає надію, що все буде гаразд.

На Батьківщині воїна зустрічали представники прикордонного відомства, громадських організацій, а також народний депутат Марія Матіос. Окрім ширих і теплих вітань із успішним поверненням на рідну землю Юрій отримав ще й нагороди та ключі від службової квартири у Києві.

Юрій не приховує своєї вдячності лікарям, а також усім тим добрим людям, які допомагали йому в цій нелегкій війні за життя. Сьогодні він мріє про те, щоб швидше одужати й зміцнити фізично, ходити без допомоги милиць та займатися улюбленою справою. У нього попереду ще багато радісних подій, а поруч — кохана Дар'я та безмежна віра у своє найкраще майбутнє, адже йому лише 22...

Вони почали новий відлік

Незнайомому Герою

*Я не знаю тебе й не знала –
Пам'ятатиму все ж повік
Мужність, силу, що безвість забрала,
Припинивши життя твого лік...*

*Ти стояв проти владної зради
Сам, один – наче перша зоря
За Україну, свободи заради
Стала пухом тобі земля...*

*Спи, Герою, – і слів замало,
І не висохне туги потік,
Хоч не знаю тебе й не знала,
Пам'ятатиму все ж повік.*

Олена УЩАПІВСЬКА
22 лютого 2014 року

Сьогодні по всій Україні горітимуть тисячі свічок і в храмах відслужать Святу заупокійну літургію. Звучатимуть промови, тужитимуть дзвони і схиляться державні прапори.

Сьогодні ми вшановуємо пам'ять тих, хто першим став на захист нашого з вами права жити у новій державі – без брехні, корупції та свавілля. Кожен із них заплатив за власні переконання найвищу ціну – своє життя. Ім'я їм – Небесна сотня. Всі вони – Герої України. Посмертно.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Ми не можемо повернути час, але здатні зробити країну такою, якою її хотіли б бачити хлопці з небесного війства. І це найменше, що ми можемо для них зробити, бо ніяка панахида, пам'ятник, перейменована вулиця, чи відкрита експозиція не поверне додому батька, сина, чоловіка. І чого, власне, варті всі ті офіційні заходи, коли не покарано жодного ката майданівців, коли спокійно ходять Києвом і продовжують грабувати країну ті, хто озброював «беркут», «тітушок», а потім – і сепаратистів на Донбасі.

У січні – лютому 2014 року у зіткненнях з озброєними силовиками на Грушевського, Інститутській, Майдані Незалежності та урядовому кварталі загинуло майже сто українських патріотів. Наймолодшому з них – Назарію Войтовичу з Тернопілля – ще не виповнилося й вісімнадцяти, найстаршому – Івану Наконечному – було 83. Згодом цей трагічний список поповнився померлими у лікарнях від отриманих ран і опіків. Він залишається відкритим і досі, бо час від часу виринають з небуття нові імена...

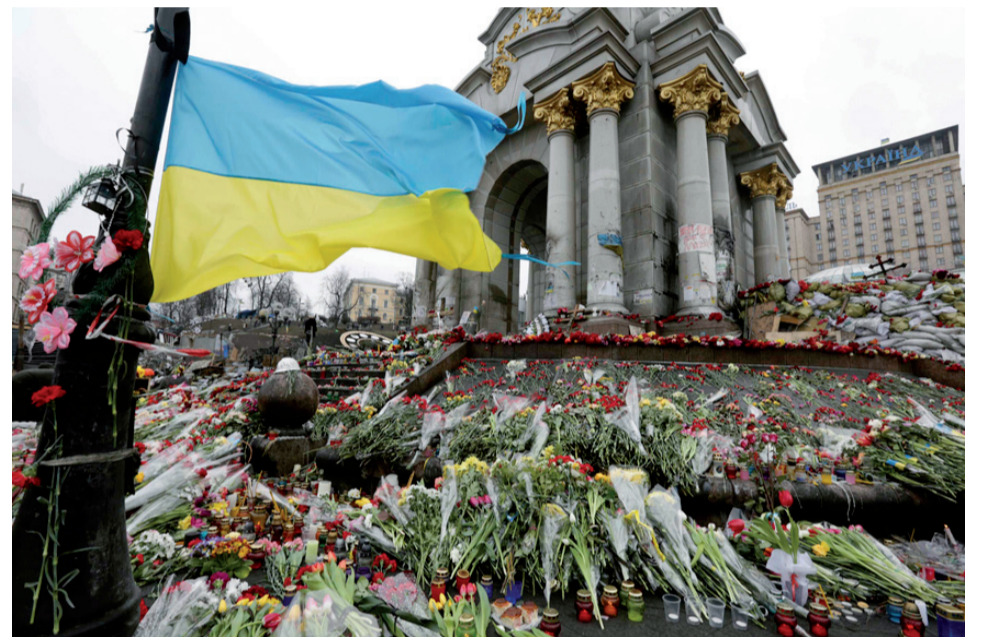
Героїв проводжали в останню путь з Майдану, який став символом незламності духу. Це були люди різних професій, національності, релігійних конфесій. Та їх об'єднувало прагнення змінити свою країну, яка з року в рік втрачала позиції у всіх

світових рейтингах і от-от мала втратити останнє, що, власне, давало їй право називатися країною – незалежність.

Кремлівський тиран вже радісно потирав долоні. Його межигірський посіпака, розсовуючи по кишенях московський декількамільярдний транш, лаштувався підписати папери про вступ до Митного псевдосоюзу. Така ще нещодавно близька євроінтеграція поступово перетворювалася на примару. Багато свідомих українців вже пакували валізи, бо не бачили свого майбутнього у цій безрадісній країні. І тоді з'явилися перші паростки свободи, які дали надію на те, що ми у майбутньому все ж станемо Європою. Протест студентів та його жорстоке придушення сколихнули всю громаду й люди нарешті зрозуміли, що далі так жити не можуть.

Це не була війна у прямому сенсі, бо як можна назвати війною, коли вояки режиму розстрілюють майже беззбройних людей, котрі відстоюють своє право бути людьми, а не мовчазним стадом. Це ніщо інше як цинічне вбивство державною системою

власного народу. Такого не чекав ніхто, бо ж хіба можна було уявити, що у XXI столітті в самому центрі цивілізованої європейської столиці проллється кров? Але вона все ж таки пролилася, не струмком – ріками...

...Я бачила тих перших відчайдушів. Вони проходили повз мене з Майдану у бік палаючої вулиці Гушевського, зосереджено тримаючи в руках бейсбольні битки та блаженські щити. Переважно зовсім юні, судячи із статури та ходи, бо половину облич закривали хірургічні маски. Один із них – у червоному лижному костюмі й безглузду велосипедному шоломі – наполегливо відштовхнув мене від барикади і сказав неголосно: «Йди звідси, не заважай». Я щиро обурилася, бо саме збиралася зробити декілька «бойових» знімків і тоді ще не усвідомлювала, наскільки моє вештання з фотоапаратом може бути небезпечним. І не тільки для мене. Та як би там не було, його «йди звідси» на мене вплинуло, тож вирішила не заважати.

Не знаю, чи вийшов він живим з того пекла, що почалося трохи пізніше. Сподіваюсь, що так. Лише згодом мені спало на думку, що може тоді він врятував мене. Від якоїсь випадкової кулі, каменюки чи міліцейського кийка.

Це було лише рік тому, проте відтоді ми всі постаріли на десятиліття. За цей час став зовсім чужим Крим, а ті, кого ми вважали братами, вбивають і калічать нас тисячами. Тепер ми знаємо ціну міжнародним угодам і «паперовій» системі європейської безпеки. У нас майже не залишилося ілюзій стосовно того, що мир у нашій країні не потрібен нікому, крім нас самих.

Однак за цей час ми обрали нову владу, яка, сподіваємося, все ж таки дасть старт реформам. Ми фактично «з нуля» створили народний спротив, який вже здатний дати відсіч ворогу, і, нарешті, ми стали згуртованими, однастайними та свідомими. Ми довели світові, що українці – мужня й мудра нація. І це також заслуга Небесної сотні, яка рік тому почала новий відлік історії. ■

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Держприкордонслужби України
Антоніну Миколаївну ПТИЦЮ!

Щиро вітаємо з Днем народження талановитого керівника, чарівну, милу й мудру жінку, яскраву особистість, людину світлої душі – голову Об'єднаної профспілкової організації

Ваша багаторічна та наполеглива праця внесла вагомий внесок у розвиток відомства, забезпечила повагу й авторитет серед колег, а невичерпна енергія, шановна колего, є неабияким стимулом до роботи й для нас. Зичимо міцного здоров'я, щастя та радості в житті, а Ваше відкрите, щире серце нехай і надалі дарує людям тепло й душевність спілкування! Ми пишаємося тим, що нам випала можливість працювати з Вами і досягати разом професійних висот!

Колеги по роботі та друзі

НУМІЗМАТИКА

Монети «Героям Майдану»

Національний банк України випустив три пам'ятні монети із серії «Героям Майдану».

Олена ТАЩИЛІНА

Монета «Революція гідності», йдеться на сайті НБУ, присвячена громадянській мужності й патріотизму, які виявили громадяни України всіх національностей, прагнучи розвинути та зміцнити демократичну державу, конституційні засади демократії, права та свободи людини.

Монета «Небесна сотня» – це пам'ять про героїв, які стали символом людської гідності. Кожен із них здійснив особистий подвиг, повставши проти насилля та несправедливості, віддавши найцінніше – своє життя за нову відроджену Україну.

Монета «Євромайдан» нагадує нам про протестні акції, що відбулися в Україні протягом листопада 2013 – лютого 2014 років і були наповнені прагненням до змін та європейського напрямку розвитку української держави.

Всі три монети номіналом 5 грн. вийдуть тиражем по 50 тис. штук. 18 лютого їх введено в обіг.

КОРИСНІ ПОРАДИ

Як просто!

Кожна річ може служити для виконання завдань, про які ви навіть не підозрювали раніше. Застосовуйте їх на практиці і побачите, наскільки економнішим і цікавішим стане ведення домашнього господарства.

Олена ТАЩИЛІНА

- Невикористаний чайний пакетик прекрасно усуває всі неприємні запахи. Покладіть його в холодильник, в коробку, банку, шафу. Все буде пахнути природньо!

- Вивести плями на одязі можна за допомогою перекису водню. Звичайно, речі повинні бути світлими, адже перекис має властивість знебарвлення.

- Дитячі вологі серветки з успіхом замінюють ганчірочки для протирання різних гаджетів.

- Кориця – вбивчий засіб для мурах. Посипте корицею проблемні зони -

щілини в підлозі та інші місця, де найбільше люблять бешкетувати ці комахи. Вони зникнуть!

- Зубна паста до блиску відчистить всі металеві предмети. Хто б міг подумати?

- Зворотна сторона банової шкірки відполірує ваші столові прилади. Більше не потрібні різні дорогі поліролі!

- Прекрасний антибактеріальний засіб – мед. Коли більше нічого немає під рукою, можна скористатися ним.

- Комарині укуси добре підсушує і загоює аспірин. Слід розкришити таблетку і нанести на місце укусу. Не залишиться й сліду!

- Щоб шкіряне взуття виглядало як нове, намастіть його кремом для рук.

- Деревне вугілля освіжає повітря в приміщенні. На красивій тарілочці воно послужить ще й елементом декору.

- Щоб помити вікна без розводів, можна використовувати паперові кавові фільтри. «Містер Мускул» відпочиває.

- Заточити ножиці легко! Візьміть шматочок фольги, складіть і поріжте її.

Ці рекомендації можуть знадобитися вам у різних ситуаціях, адже вчитися чогось нового – значить завжди робити життя кращим.

ФОТОФАКТ

Нерукотворний образ Ісуса – у Львові

Ярослава МЕЛЬНИК

Останнім часом Львів перетворився на місце паломництва вірян із всіх куточків України. Сюди з особистої захристії Папи Римського привезли унікальну реліквію – оригінал Нерукотворного образу Ісуса Христа. Святиня виставлена для привсе-

людного почитання у Архикафедральному соборі Святого Юра. Тисячі вірян щодня прибувають до собора, щоб вшанувати одну з найдавніших християнських святинь.

Правоохоронцям ЗхРУ – прикордонникам оперативно-бойових комендатур, які поверталися із зони АТО, також випала нагода відвідати одну з найвеличніших святинь християнства.

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ
Магнолії-ТВ

Вадим Подкамінський
Запорізька область.
Допоможіть знайти 17-річного Вадима Подкамінського!

14 лютого 2015 року після невеличкого непорозуміння з батьками хлопець пішов з дому (м. Мелітополь) та більше рідні його не бачили.

Прикмети дитини: виглядає на 16-17 років, 170-175 см на зріст, худорлявої статури, овальне обличчя, каштанове волосся.

Особливі прикмети: на внутрішньому боці передпліччя лівої руки татування у вигляді символу «Пацифік».

116000
Дзвінки з усіх мобільних телефонів БЕЗКОШТОВНІ

www.detipoisk.com

МИТЬ РОЗРЯДКИ

«Не можна» буває тільки для тих, хто запитує.

Навіщо тобі панда, якщо є я? У мене теж кола під очима.

Мій сарказм досяг такого рівня, що я навіть не знаю, жартую я чи ні.

– Ех, де мої 45 кілограмів?
– Вони в тобі. Двічі.

– Ти божевільний.
– Ні, я – ексклюзивний!

Мені вже 25, а я й досі, коли думаю про те, який сьогодні день тижня – уявляю щоденник.

Подорослішав – це коли боїшся стоматологів не тому, що боляче, а тому, що дорого.

Люба, ти обов'язково схуднеш до літа. Залишилося тільки визначитися – до якого.

Обожнюю, коли начальник раптово застукує мене за роботою.

ПРО ЖИТТЯ ДЕРЖАВНОГО РУБЕЖУ
компетентно, яскраво, цікаво всім

читайте у газеті «Прикордонник України» та журналі «Кордон», пережована на якій не закінчується ніколи

Передплатний індекс:
газети – 61023, журналу – 48766

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Засновник:
Адміністрація Державної прикордонної служби України

Видається з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Заступник головного редактора
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Відповідальний секретар
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Василь КЛИМЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 39952
Наклад: 6000 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ, вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net